

Bir Gün Bir Rüya Gördüm

– cirik · 25 Ekim 2020

...birbirine benzeyen kent hayatının karmaşa ve koşuşturmanın ne kadar sıkıcı geldiğini her geçen gün daha iyi anlıyorum , kalbimi yoran şehrin yokuşlarından ziyade yakın ve uzak insanların yüreğimde açtığı yaralardı ,ne trafik zorlukları ,ne de son günlerde istikrarsız cereyan eden hava şartları ,aslında hiç biri değildi yorgunluğuma sebep , ölümcül virüs salgın ile kuşatıldığımız bugünlerde işin vahametini anlamayan , kuralları ciddiye almayan insanların umursamazlığıydı mutsuzluğum, hastalıklar ve eğlenceler ,ölümler ve doğumlar iç içe ve her şeyin birbiriyle yarıştığı bir hayatın içindeyiz ,teknoloji ve sanayinin ve milenyum çarpı milenyum ilerlemiş liğe rağmen , grip mikrobu veya bir tsunami ya da bir virüs karşısında akıl ve teknoloji üstünlüğümüz iflas ediyor . Günün ve dününün birikimleri ağır hasarlar bırakmıyor değil ruh dünyalarımıza , günlerce bocalayıp durduğum iç fırtınalarımı bir rüyanın aydınlatacağını düşünemezdim ,evet bugün bir rüya gördüm beni huzurlu duygulara taşıdı ,aslında gördüğüm rüya ,bazılarınca ürkütücü ve bunun neresi insana huzur verebilir ki türündendi, şöyle bir rüyaydı “...üç katlı ahşap bir ev ,cumbalı pencereleri ile eski Osmanlı mimarisini andıran bir yapı ,bu evi tanıyorum anneannemin evi ,üçüncü kat çekme kat , sık sık oraya gidiyorum orada kendimi buluyorum ,fakat bana ne olmuş olabilirdi ,kefene sarılmış boylu boyunca uzatılmışım ,odada yalnız bırakılmışım ,sadece ben varım baş ucumda ,ne garip tuhaf ve heyecan verici bir durum ,kendi ölümüne bakan biri olmuşum , dünyada kim seyredebilir ki böyle bir sahneyi ,önce panik yaptım sonra alıştım ,kendime bakıyorum ne olmuş nasıl bu duruma düşmüşüm diyerek anlamaya çalışıyordum ,son günlerde hasta filan da değildim ,rüyada ölmüş halime ağlayanlar yoktu bir tek ben vardım öylece kendime bakarak bekliyorum ,güneş ışıkları bu kadar canlı ve cömert hiç bu kadar düşmezdi çekme katına ,yerde uzanmış yatan ben ,apaydınlık ışık festivali içinde olan evin çekme katı ,anlamaya çalıştıkça ölmüş gerçeğim daha ağır basıyordu, rüyayı ilginç yapan ağlayıp üzüntüler ve çığlıklarla ortalığı ayağa kaldırmadığım ,yüzümde ince bir tebessüm ,görmediğim insanlara hoş geldin der gibi çevreme bakıyorum ,mutlu bir yüz taşıdığımı resmediyor ışık huzmeleri ,ışık dolu bir odada ölmüş beni seyreden duruşumla o kadar gerçeğim ki ,bembeyaz kumaşı ile kefenim arasında kurduğum huzurlu bağ hiç te şaşırtıcı değildi ,çünkü ortam huzursuzluk yerine bana huzur enjekte ediyordu”, uyandığımı inanmıyorum ,keşke daha uzun süreli olacak bir rüya olsaydı bu ,hatırladığım kadarı ile beni korkutmayan ve kendine bağlayan bu rüyanın bir açıklaması ve geleceğe yönelik bana bir getirisi olmalıydı ,buna emindim ,çünkü o kadar ,inandırıcı ve beni dört koldan saran bir yüzü vardı ki... ..günler günleri kovaladı Üsküdar yolu üzerinde Paşa Limanı mevkinde oturuyorum, beni bu şehir ,bu istanbul böyle yaptı ,bu şehir yeniden mavi düşünmemi kışkırttı ,ben bu şehirde yeniden ağladım yeniden dünyaya geldim ,bu şehirde rüyalarım çoğaldı diye içimden geçiriyorum ,seni düşünerek ya da seninle düşler çizerek ey şehir kendimi buluyorum, insanın bu şehir istanbul’da olması müthiş bir buluşma, kimi mavi-yeşil kimi erguvanlar rengi pembemsi bir düş diyerek içimden konuşuyorum ,az sonra arkadaşım gelecek onu beklerken içtiğim kahvenin keyfi düşüncelerime de yansıyor ,bu düşlerimiz olmasa bu renkleri nasıl hissederiz ,hangimizi kimsesizlik yakalamadı ki ,ve

hangimiz hiç yalnızlık çekmedik ki, ah evet ,hüngür hüngür ağlamayalı ne kadar oldu ,neredeyse özlediğimi düşüneceğim ağlamayı ,keşke kuşların şu yolculuğunu yapabilsem ,az önce uçup geçtiler bir rüyanın içinden geçer gibi ,ve bir gemi ağır ağır boğazın sularını yırtarak yol alıyor, birkaç balıkçı sandalı emeklerinin karşılığı için ağlarını topluyor ,akşam önü galata kulesine yakın noktada güneşin kızıllığı ,tüm renkleri ile grup vakti görsel bir renk şöleni ,bir martı hemen oturduğum masanın önündeki taşın üzerine kondu ,kömür gözleri ne güzeldi tüyleri bembeyazdı bakınıp duruyor ,gözlerimi gözlerine diktiğimi anlamıştı bir şeyler bekledi ,neyi konuşmak için uğramıştı buraya ,bırakıp gitmedi ,birkaç gün önce gördüğüm rüya ve bir martının bana odaklı bakışları ile odaklandım. Tam bu sırada geldi arkadaşım ,onunla rüyamı paylaşmama sebep de burada şu beş on dakika içinde yaşadığım duygusallıktı ,ilgiyle beni dinleyen arkadaşımın söylediklerini zihnimden çıkaramıyorum ,iyi ki böyle bir dostum var ,candan yürekten ,içten samimi dost arkadaşım benim ,bana ne güzel şeyler anlattı en çok şu sözleri beni etkiledi “...gördüğün rüya hem anlamlı hem harika bir kompozisyon hayat akışında ,genellikle uzun ömürlü olacağına ve çokça sevinçli haberlerle geçen bir ömrün olacağına işaret olabileceği gibi fakirsiz zenginliğe ,zenginsen geçici fakirliğe de işaret eder denilir ,ancak her ne söylenirse söylensin ,yaşadığımız dünyanın sonlu oluşu ve ölümlü olduğumuz gerçeğine mahkum olduğumuzdur, madem burada mahkumuz demek ölünce özgür olacağız ,yani bir anlamda bizi sınırlayan ve bu boyutta her şeyi ölümlü yapan her ne ise ,ölmek özgürlüktür öyleyse ,zaten öteden beri ölüm sonrası yeni bir uyanışın varlığı konusu tüm ilahi metinlerde söz konusu , eğer ikinci hayat kaçınılmaz bir gerçekse öldüğümüz an uyanacağız demektir ,bu dünya zindanından başka bir dünyanın sonsuzluk boyutuna geçeceğiz ,ölümsüzce ve sürekli mutlulukla, özetle senin gördüğün rüya bence muhteşem bir zenginlik ,kendi ölümüne ,apaydınlık, ışık dolu bir ortamda bakan biri olarak , kalbinin ne kadar değerli ve güzel olduğunu açıklar, her zaman iyi-güzel-sevgi dolu ,yapıcı ve inşa edici ,hayır olsun inşaallah.....” arkadaşım ile sohbet saatlerce sürdü , Paşa limanı , ışıklarını yakan istanbul’un en güzel mekanlarından oluşunu şimdi daha iyi gösteriyordu, boğaz köprüsü ışıl ışıl rengarenk yanıp sönüyor boğazın sularında ,renkli gölgelere ,yakamozların titrek bakışlarını açığa çıkarıyordu, insan burada bu tablo karşısında kendisini bir rüyada hissediyor

23.10.2020